

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi lều đất” của Trần Thị Nhân

Tác Giả: Nguyễn Minh Côn

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

... Ôi ! quê hương
Hỡi những ngày xưa !

Thuở chung – nhân ái
Tốt cả chìm-ngâm
Trong lều đất củi đun...
Phùng Cung (1965)



CCRD, 1955. Ảnh của nhà báo Nga Dmitri Baltermants

Trong suốt chiều dài lịch sử mấy ngàn năm của Dân tộc ta, chúng ta cũng có một trận thảm sát nào mà người Việt lờ mờ biết hay người Việt không khiếp nhẽ trong cuộc Cải cách Ruộng đất dưới “thời đời Hồ Chí Minh” hỡi gia đình họ 50 thế kỷ 20! Đó là trận thảm sát dân lành các kẻ man rợ do đầu óc kẻ thù giai cấp, do ý thức hèn hạ của tập đoàn cầm quyền gây nên!

Trên thế giới đã từng có nhiều nước làm cải cách ruộng đất. Phần đông người ta làm một cách ôn hòa bằng cách Nhà nước mua lại ruộng đất cho người có trên tiêu chuẩn do Nhà nước

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi lĩ đĩ t” của Trĩn Thĩ Nhân

Tác Giả: Nguyĩn Minh Cĩn

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

quy đĩnh, hoĩc cho phép hĩ đĩnh cĩ hiĩn tĩng. Nhĩ đĩ, các nĩĩc cũ y đĩ nhĩ nhĩng xoĩa bĩ quan hĩ sĩn xuĩt phong kiĩn, tĩ o đĩ u kiĩn cho nĩĩn kinh tĩ phát triĩn mĩnh, đĩng thĩ i giĩ đĩnh cĩ hoĩa khĩ và sĩn đĩnh xĩa hĩi, trĩnh nhĩng đĩ o lĩn nguy hĩi.

Thĩ nhĩng, các “lĩnh tĩ” cũng sĩn thĩ cho đĩ là con đĩnh cũng “thoĩ hiĩ p giĩ cĩ p”, khĩng đĩng đĩnh cũng lĩĩ chĩ nghĩa Marx-Lenin, khĩng thĩ hiĩn tinh thĩn “đĩ u tranh giĩ cĩ p”, khĩng phát đĩng đĩnh cũng lòng “cĩm thũ giĩ cĩ p”, khĩng mang tĩnh “cĩch mĩng triĩ t đĩ”... Theo hĩ, Cĩĩ cĩch Ruĩng đĩ t phĩi là mĩ t “cũĩ c cĩch mĩng long trĩ i lĩ đĩ t”. Phĩi “phĩng tay phát đĩng quĩn chũng”, nghĩa là làm hĩ t sĩc mĩnh liĩ t, thĩng tay, khĩng khoan nhĩĩng, khĩng thĩĩng xĩt, cĩ thĩ mĩ i đĩ y lĩn lòng cĩm thũ giĩ cĩ p cao đĩ trong quĩn chũng bĩn cũnĩng mà hĩ coi là “quĩn chĩ lĩĩ c cĩch mĩng” đĩ đĩnh gĩĩ c giĩ cĩ p đĩ a chĩ.



CCRD 1955. ĩnh cũĩ a nhĩ cũĩ Nga Dmitri Baltermants

Đĩng Cĩng Sĩn đĩng đĩ cĩ tuyên bĩ Cĩĩ cĩch Ruĩng đĩ t là đĩ thĩ cĩ hiĩn “ngũĩĩ cĩ cĩy cũ ruĩng”, sĩĩ c mĩng đĩ i cũĩ a cũĩng đĩn. (1)

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi lã đũ t” của Trãn Thũ Nhân

Tác Giả: Nguy&#n Minh C&#n

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

Nh&#ng, đó ch&# là trên l&#i nói! Còn trong thâm tâm, các “lãnh t&#” c&#ng s&#n có m&#t ý đ&# khác h&#n, nh&#m nh&#ng m&#c tiêu khác h&#n. H&# dùng kh&#u hi&#u “ng&#i cày có ru&#ng” làm “con m&#i” nh&# nông dân mà h&# coi là “đ&#ng minh chi&#n l&#c” (2) đi theo h&# th&#c hi&#n nh&#ng m&#c đích xa h&#n, đ&#c đ&#a h&#n.

H&# dùng C&#i cách Ru&#ng đ&#t đ&# tiêu đi&#t gi&#i h&#u s&#n b&# h&# coi là “giai c&#p bóc l&#t” ở nông thôn, đ&# truy quét các thành ph&#n mà h&# cho là “ph&#n đ&#ng”, quét s&#ch các t&# t&#ng và h&# th&#ng giá tr&# đ&#o lý c&# truy&#n n&#ng v&# quy&#n t&# h&#u, lo&#i b&# cu&#c s&#ng tâm linh trái v&#i ch&# nghĩa vô th&#n c&#a h&#, xoá b&# đ&#o đ&#c truy&#n th&#ng c&#a gia đình, thôn xóm mà n&#n văn hoá làng xã lâu đ&#i ở n&#c ta đã đ&# l&#i.

Ch&# ý c&#a h&# còn là kh&#ng b&# tinh th&#n nhân dân, gây ra n&#i khi&#p s&# tri&#n miên trong ng&#i dân nh&#m tri&#t tiêu m&#i m&#m m&#ng ch&#ng đ&#i h&#. H&# ra s&#c xúi gi&#c, kích đ&#ng lòng h&#n thù, gieo r&#c tính đ&#c ác, tham lam, đ&#i trá, đ&#u cáng... vào lòng ng&#i nông dân v&#n ch&#t ph&#c, hi&#n lành... T&#t c&# nh&#ng đ&#i u đó nh&#m m&# đ&#ng th&#c hi&#n cu&#c cách m&#ng xã h&#i ch&# nghĩa và huy đ&#ng “quân ch&# l&#c cách m&#ng” xông vào tr&#n chi&#n đánh chi&#m mi&#n Nam.

Chính v&#i ý đ&# đó, các “lãnh t&#” c&#ng s&#n đã gây ra nh&#ng t&#i ác tà y tr&#i đ&#i v&#i Dân T&#c: h&# đã bi&#n C&#i cách Ru&#ng đ&#t và Ch&#nh đ&#n T&# ch&#c thành m&#t cu&#c đ&#y đ&#, tàn sát dân lành và c&# các cán b&# đã t&#ng đ&#ng đ&#i lá c&# c&#a h&#. Trong lúc nhân dân đang s&#ng yên lành thì b&#ng đ&#ng Đ&#ng phái nh&#ng “Đ&#i c&#i cách” v&# làng xã khép “t&#i” đ&#a ch&# cho n&#a tri&#u ng&#i trong n&#c Vi&#t Nam Dân Ch&# C&#ng Hoà (v&#i dân s&# nông thôn h&#i đó trên 10 tri&#u) (3), và s&# ng&#i này ngay l&#p t&#c b&# hành h&#, b&# đ&# đ&#y, b&# gi&#y xéo t&#n b&#n đen!

H&#n n&#a, trên 172 ngàn sinh m&#ng vô t&#i đã g&#c xu&#ng đ&#i l&#i g&#m “chuyên chính vô s&#n” vì b&# quy oan là đ&#a ch&# c&#ng hào gian ác, Vi&#t gian, ph&#n đ&#ng, gián đ&#p, Qu&#c Dân Đ&#ng! (4) Nh&#ng cu&#c “đ&#u t&#” v&#i c&#nh con đ&#u cha, v&# t&# ch&#ng, con dâu vu oan cho b&# ch&#ng, con r&# giá ho&# cho m&# v&#, bà con, hàng xóm, láng gi&#ng t&# điều l&#n nhau... đã đ&#o l&#n đ&#o đ&#c thông th&#ng, gi&#y xéo lên n&#n văn hi&#n lâu đ&#i c&#a ng&#i Vi&#t, phá ho&#i truy&#n th&#ng hoà hi&#u, “lá lành đ&#m lá rách”, “t&#i l&#a t&#t đ&#n có nhau” c&#a c&# dân làng xã n&#c ta.

Còn đ&#u các “lãnh t&#” c&#ng s&#n không ng&#ng rao gi&#ng: “xây đ&#ng con ng&#i m&#i” theo “đ&#o đ&#c m&#i”, t&#c là “đ&#o đ&#c c&#ng s&#n” và “t&# t&#ng H&# Chí Minh”, thì... than ôi, ngày nay, nhân dân ta đã th&#y quá rõ “k&#t qu&#” th&#c t&# r&#i: đ&#o đ&#c băng ho&#i, xã h&#i sa đ&#, n&#n tham nhũng tràn lan, n&#n mua quan bán ch&#c ph&# bi&#n, t&# n&#n l&#a đ&#i, đ&#o điên, đ&#u cáng, đ&#c ác... nhan nh&#n kh&#p n&#i trong n&#c.

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi lã đũ t” của Trãn Thũ Nhân

Tác Giả: Nguy&n Minh C&n

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

Còn câu chuy&n hoang đ&ng “ng&ng i cày có ru&ng” hoá ra là... m&t “qu& lã a vĩ đ&i” mà Đ&ng C&ng S&n đã cho nông dân “x&i” đ&n b&i th&c! Vì C&i cách Ru&ng đ&t v&a xong h&i cu&i năm 1956, m&t s& nông dân v&a m&i hí h&ng “c&m th& nh&n ru&ng” đ& Đ&ng ch&p &nh quay phim tuyên truy&n thì đ&n năm 1957-1958, h& đã b& Đ&ng lừa vào h&p tác xã đ& “ti&n nhanh, ti&n m&nh lên ch& nghĩa xã h&i”.

Th& là ru&ng đ&t c&a nông dân bi&n thành c&a h&p tác xã, còn ng&ng i nông dân thì hoàn toàn l& thu&c vào ban ch& nhi&m h&p tác xã, vào đ&ng u& và u& ban xã nh& nh&ng nông nô! Đ&n khi Vi&t Nam Dân Ch& C&ng Hoà “đ& c” Đ&ng chuy&n thành C&ng Hoà Xã H&i Ch& Nghĩa Vi&t Nam thì... ch& b&ng m&t câu ng&n g&n trong Đi&u 19 c&a Hi&n pháp năm 1980 “Đ&t đai, r&ng núi, sông h&... đ&u thu&c s& h&u toàn dân”, Đ&ng đã t&ch thu m&t cách ngon & toàn b& ru&ng đ&t c&a nông dân, đ&t đai c&a toàn dân! Nông dân và nhân dân b& Đ&ng t& c đ&t quy&n s& h&u v& ru&ng đ&t, nói chung v& đ&t đai, trong nháy m&t! Th& là && c m& ngàn đ&i c&a nông dân mãi mãi v&n ch& là... “&& c” và “m&”!

“Qu& lã a vĩ đ&i” này c&a Đ&ng ch&ng ph&i m&t mình nông dân b& mà c& đ&i b& ph&n nhân dân n&& c ta cũng b&. Th&m chí nhi&u n&n nhân, khi đã “đ&a c&c” r&i, s&p b& hành quy&t mà v&n ch&a t&nh, c& nghĩ r&ng tai ho& c&a h& là do m&y “ông bà Đ&i” gây ra, nên tr& c khi ch&t có ng&ng i v&n g&ng g&ng kêu lên m&y ti&ng “H& Chí Minh muôn năm!”. Con cái c&a h&, k& c& nhi&u ng&ng i có h&c th&c mà v&n c& b& lã a cho đ&n... h&i th& cu&i cùng! Mà ch&ng nh&ng nhân dân ta, ngay c& m&t ph&n đ& lu&n th& gi&i, m&t s& nhà đ&i trí th&c n&i ti&ng cũng b& đánh lã a! C& nhiên, đ&n bây gi& thì th& gi&i ng&ng i ta t&nh r&i, ch& có m&t s& khá đ&ng ng&ng i Vi&t Nam ta v&n còn mê mu&i ho&c... gi& v& mê mu&i.

M&a mai thay, n&a th& k& sau cu&c “cách m&ng long trãi lã đũ t”, đ&ng nh& L&ch S& Vi&t Nam l&i trôi theo dòng ch&y ng&ng c! C&i cách Ru&ng đ&t (1953-1956) “đã đánh đ& giai c&p đ&a ch&” thì gi& đây, & n&& c C&ng Hoà Xã H&i Ch& Nghĩa Vi&t Nam cu&i th& k& 20 đ&u th& k& 21, l&i xu&t hi&n nh&ng đ&a ch& m&i mà dân ta g&i là b&n “c&ng hào đ&”, vì chúng là nh&ng cán b& c&ng s&n l&i đ&ng ch&c quy&n chi&m đ&ng đ&t đai (là s& h&u toàn dân!) phát canh, thu tô, cho vay n&ng lã i & nông thôn đ& bóc l&t ch&ng khác gì đ&a ch& th&i x&a.

Giáo s& Vi&n sĩ Đào Th& Tu&n đã ph&i nói th&ng th&ng: “Không có n&& c nào (nh& & n&& c ta) ng&ng i nông dân b& b&c đ&i, bóc l&t, hi&p đáp b&i b&n c&ng hào m&i, đa s& là đ&ng viên trong các đ&ng &y đ&i ph&ng đ& c&p trên thông đ&ng che ch&. Không & đâu, ch&a bao gi& nông dân b& t& c đ&t đ&t ru&ng qua “thu h&i” ki&u c&ng b&c và tùy ti&n, v&i chính sách “đ&n bù” nh&m nh&, “bèo b&t” ch& b&ng m&t ph&n 10, có khi ch& m&t ph&n 20 c&a giá tr& th&c!”

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi lã đũ t” của Trãn Thũ Nhân

Tác Giả: Nguy&n Minh C&n

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

Gi& đây l& i xu&t hi&n c&nh nông dân c& m c& ru&ng đũ t mà h& đũ c phép s& đ&ng đũ đi làm thuê làm m& n h&c đi tha ph&ng c&u th&c, các nhà khoa h&c xã h&i g&i đó là “tình tr&ng ly nông”. Gi& đây xu&t hi&n thêm m&t l&p ng&i “m&i” có tên g&i là “dân oan”, t&c là g&n m&t tri&u nông dân và ng&i lao đ&ng b& chi&m đũ t đũ đai, b& c&p đũ t nhà c&a đi “kêu oan”, th&m chí đi bi&u tình, & các “c&a quan” c&ng s&n hàng ch&c năm tr&i mà v&n “không đi đũ n đâu c&”!

Gi& đây còn xu&t hi&n thêm nh&ng c&nh t&ng nh&c nh& ch&a t&ng th&y trong l&ch s& n&c nhà: “nhà n&c xã h&i ch& nghĩa” đem trên n&a tri&u nam n& nông dân, lao đ&ng “xu&t kh&u” ra n&c ngoài bán c& b&p, m& hôi, n&c m&t và c& máu n&a đũ nhà n&c thu v& hàng nhi&u tri&u đô la (5); “nhà n&c xã h&i ch& nghĩa” cho phép các đ&ch v& “buôn ng&i” đũ i đũ ng “l&y ch&ng ngo&i qu&c” đũ a hàng m&y trăm ngàn cô gái nông thôn vì nghèo đói ph&i b& m& cha, b& anh ch& em, b& quê h&ng làng xóm đũ ... bán mình cho các “ông... ch&ng” Hàn Qu&c, Đài Loan, Trung Qu&c..., th&c ch&t là đi làm nô l&, k& c& nô l& tình đũ!(6) Nhi&u nhà nghiên c&u và nhà báo trung th&c trong n&c đã mô t& cu&c s&ng c&a ng&i nông dân Vi&t Nam ngày nay còn l&m than, kh& i h&n h&i tr&c “cách m&ng”, h&n tr&c ngày “th&ng nh&t đũ t n&c”! Đó là s& th&t h&t s&c phũ phàng mà nông dân Vi&t Nam đang ph&i ng&m đũ ng nu&t cay cú đũ u ch&u đũ ng!

C&i cách Ru&ng đũ t “long trãi lã đũ t” nh& v&y, m&t s& ki&n l&ch s& l&n lao nh& v&y, th& mà đã trên n&a th& k& qua, ch&a có m&t công trình nghiên c&u chân th&t, khách quan nào c&a các nhà khoa h&c trong n&c đũ c công b&! Ch&a có m&t tác ph&m ngh& thu&t, văn ch&ng nào c&a các nh&c sĩ, ho& sĩ, nhà điều kh&c, nhà văn, nhà th& ... trong n&c đi n t& l&i t&n th&m k&ch đũ y đau th&ng c&a Dân T&c! Ch&ng ph&i vì gi&i trí th&c sáng t&o n&c ta thi&u ng&i có tài, có tâm, mà ch& vì ngay sau C&i cách Ru&ng đũ t các “lãnh t&” c&ng s&n đã coi đó là m&t trong nh&ng đũ tài c& m k& không ai đũ c đũ đũ n. Cái tabou kh&c nghi&t này thì đ&ng quan ch&c c&a ch& đũ c&c quy&n ngày đêm canh gi& nghiêm ng&t mãi cho đũ n ngày nay!

H&i đũ u cu&c “đũ i m&i”, cu&n “Ác M&ng” c&a Ngô Ng&c B&i ch& m&i đ&ng l&t nh& qua chuy&n “c&i cách”... Mãi đũ n g&n đây, đũ u th& k& 21, m&i l&c đ&c xu&t hi&n vài cu&n ti&u thuy&t đũ c&p th&ng đũ n đũ tài c& m k& đó. Cu&n “Ba Ng&i Khác” c&a Tô Hoài, hoàn thành t& năm 1992 nh&ng ch&t v&t mãi đũ n năm 2006 m&i đũ c xu&t b&n. Cu&n “N&c M&t M&t Th&i” c&a Nguy&n Khoa Đ&ng s&p xu&t b&n thì b& c&m ngay t&c thì và cu&n “Th&i C&a Th&nh Th&n” c&a Hoàng Minh T&ng v&a in xong, ch&a k&p phát hành thì s& sách in đã b& Đũ ng ra l&nh thu h&i đũ nghi&n làm b&t gi&y!! M&t hành đũ ng man r&, ph&n văn hoá c&a b&n T&n Thu& Hoàng th&i nay!

Ng&i vi&t nh&ng dòng này đã ph&i s&ng su&t qu&ng th&i gian “long trãi lã đũ t” r&t kinh hoàng, đũ y bi th&ng, đũ y máu l&, đũ y ch&t ch&c, đũ y tàn phá, đũ y “l&a đũ i cu&ng điên” ...

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi lã đĩ t” của Trĩn Thĩ Nhân

Tác Giả: Nguyĩn Minh Cĩn

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

Đã nhiĩu lĩn đĩ hĩi nghĩ vĩ Cĩi cách Ruĩng đĩ t, đĩĩ c nghe “Bác Hĩ vĩ đĩ i” và “Anh Cĩ Trĩĩng Chinh” huĩn thĩ vĩ “Cĩi cách Ruĩng đĩ t”, “Chĩnh đĩn Tĩ chĩ c”, vĩ “phĩng tay phát đĩng quĩn chúng”... Đĩ tĩng chĩng kiĩn nhiĩu cuĩ c đĩ u “đĩ a chĩ cĩĩng hào ỏc bả” ỏ Bĩ c Ninh, Hĩng Yĩn, Hà Đĩng. Cĩng đĩ tĩng đĩ làm nĩ a đĩ t “cĩi cách” ỏ Thỏi Bĩnh, giĩ a chĩng thĩ Thành uĩ xin vĩ Hà Nĩi đĩ nhĩn trỏch nhiĩm lĩnh đĩ o công tỏc “sỏ a sai cĩi cách” ỏ Ngoĩ i Thành Hà Nĩi.

Cĩi cách Ruĩng đĩ t quĩ là mĩ t cú đĩ y mĩ nh làm ngĩĩi viĩ t thĩ c tĩ nh, đỏnh giỏi lĩi Đĩng Cĩng Sĩn và cỏc “lĩnh tĩ” cĩ a Đĩng, cũng nhĩ nhĩn lĩi con đĩĩng mĩnh đĩ đi... Đĩ là khĩi đĩ u cho mĩ t quỏ trĩnh đĩ u tranh, đĩn vĩ t, đĩu đĩn đĩ cĩ đĩĩ c mĩ t nhĩn quan mĩi, tĩ duy mĩi, cuĩi cũng đĩn đĩn viĩ c rĩi bĩ Đĩng Cĩng Sĩn. Chĩnh vĩ thĩ, ngĩĩi viĩ t biĩ t rĩi đĩu khĩ cĩ a bả con nĩng dũn, vĩ cũng thĩng cĩ m vĩi cỏc nĩn nhũn cĩ a Cĩi cách Ruĩng đĩ t và nĩng lĩng mong mĩi đĩĩ c thĩ y nhĩng tỏc phĩ m vũn hĩ c nghĩ thuĩ t chũn thĩ t mĩ t vĩ sỏ kiĩn lĩ ch sỏ đĩu thĩĩng nỏy.

Thĩ rĩi, hĩi nỏm 1996, tĩ đĩ c biĩ t cĩ m đĩng khi lĩn đĩ u tiĩn đĩĩ c cĩ m trong tay tĩ p copy bĩn thĩ o tiĩ u thuyĩ t “Ba Ngĩĩi Khỏc” cĩ a Tĩ Hoỏi. Tĩ thĩ m cĩ m ỏn nhũ vũn Tĩ Hoỏi đĩ giỏng mĩ t đĩn mĩ nh vỏo cỏi tabou kĩ quỏi cĩ a Đĩng đĩ hẻ ra cho đĩ c giĩ biĩ t đĩĩ c phĩn nỏo sỏ thĩ t vĩ Cĩi cách Ruĩng đĩ t. Ờng là nhũ vũn lỏo thỏnh cĩ tĩn tuĩ i ỏ nĩĩ c tỏ nỏ cỏi gĩĩng sỏng cĩ a ờng sỏ cĩ vũ nhiĩu ngĩĩi khỏc nỏi theo.

Đĩ c xĩng, tĩ đĩ a “Ba Ngĩĩi Khỏc” cho mĩ t ờng bĩn giỏ xem. Ờng tỏ đĩ c kĩ lĩ m rĩi gĩ p tĩ, ờng bĩ c bĩi phỏn: “Viĩ t vĩ Cĩi cách Ruĩng đĩ t mà Tĩ Hoỏi chĩ kĩ vĩ bả thĩng Đĩi bả lỏng nhỏng ỏ y thĩ khĩng đĩĩ c! Phĩi nỏi đĩn “Ba Ngĩĩi Khỏc” cĩ!”

Tĩ hĩi lĩi: “Lỏ ai?” Ờng đỏp: “Ai nĩ a? Lỏ Bác Hĩ vĩ đĩ i, Bác Mao cũng vĩ đĩ i và Cĩ Xĩt cỏng vĩ đĩ i! Chĩnh bả ờng đĩ u nĩ u ỏ y đĩ bỏy rỏ cỏi chuyĩn “cĩi cách” ỏ nĩĩ c tỏ”.

Tĩ nỏi: “Anh nỏi cũng đũng thĩi! Khĩng cĩ Cĩ Hĩ vũ Đĩng Cĩng Sĩn, và Cĩ Hĩ khĩng đĩ xin “chĩ thĩ” Cĩ Xĩt, khĩng xin phẻp Cĩ Mao cho rĩĩ c đĩn cĩ vĩn Tỏu sỏng thĩ chĩng cĩ chuyĩn “cĩi cách” khĩng khiĩ p nỏy”.

Anh tỏ hỏng lĩn: “Đĩ là nỏi hỏng trĩn. Cĩn đĩĩi mĩ t bĩ c thĩ “Ba Ngĩĩi Khỏc” là “Anh Thĩn” (Trĩĩng Chinh), sỏu đĩ i là Nỏm đĩ nhũn nhĩĩng đĩng sỏu Bả Dũn, rĩi đĩn thĩng chỏ Hĩ Viĩ t

Thĩng và “Anh Lành” (Tĩ Hĩu) “nhĩng đĩ chĩng lành” (7).

Tĩ hĩi: “Tĩ Hĩu thì có liên quan gì đĩn? Lĩu ta không có chân trong Uĩ ban Cĩi cách Ruĩng đĩ Trung ĩĩng mà”.

Anh ta đĩp: “Thĩ anh không biĩt à, y là kĩ “gác cĩng” tĩ tĩĩng cĩa Đĩng ta. Y phĩ trách công tác tuyên truyĩn cho chĩĩn đĩ ch “cĩi cách” đĩ y. Chính y đĩ đĩnh tĩ bĩ Trĩn Bá Xĩ chĩ vì cái truyĩn ngĩĩn chân thĩ t “Anh Cĩ Lĩm” đĩng trên tĩ p chí “Tĩ Quĩc” hĩi thĩng 1 năm 1956, y buĩ c cho tác giĩ nhĩng tĩ “chĩ t ngĩĩĩ”, nhĩ có tĩ tĩĩng phĩ đĩng cĩa giai cĩ p đĩ a chĩ, chĩng phá chính sách Cĩi cách Ruĩng đĩ t! Ban biên tĩ p “Tĩ Quĩc” cũĩg đĩu đĩng vì y. Rĩi đĩn khi Hà Minh Tuĩn cho ra cuĩn “Vĩo Đĩi” có đĩng chĩ mĩ y đĩn chuyĩn “cĩi cách” đĩu mà y và lĩu (Nguyĩn Chí) Thanh xĩm vĩo đĩnh cho tĩ bĩi, kĩ luĩ t tĩm lum. Cũĩg chính y đĩ tung ra nhĩng câu thĩ sĩc mĩi đĩo phĩ đĩ kĩch thĩm đĩu óc hĩu sĩt cĩa các Đĩi cĩi cách. Anh còn nhĩ không?” Rĩi anh ta đĩc vanh vĩch:

“Giĩ t, giĩ t nĩ a, bàn tay không phĩt nghĩ,
Cho ruĩng đĩng lĩu tĩ t, thuĩ (8) mau xong,
Cho Đĩng bĩn lĩu, cũĩg rĩ p bĩĩc chung lĩng,
Thĩ Mao Chĩ tĩ ch, thĩ Xĩt-ta-lĩn bĩ t đĩĩ t”...

Chuyĩn phiĩm đĩm cĩa hai ông bĩn giĩ chúng tĩi còn dĩi. Nhĩng, nĩi chuyĩn nghiĩm chĩnh thì phĩi công nhĩn là Tĩ Hoĩi đĩ bĩ t chĩ p tabou, đĩ cĩ p đĩn mĩ t đĩ tài “rĩ t nhĩ y cĩ m”, và vĩi vĩn tài cĩa mĩnh ông đĩ tĩ o nĩn mĩ t cuĩn tĩu thuyĩ t khĩ hĩ p đĩn. Ông đĩ vĩ lĩn rĩ t rĩ nét hĩnh ĩnh ba “anh Đĩi” cĩi cách – đĩi trĩĩng Cĩ, đĩi phĩ Bĩi kiĩm chĩnh ỏn và mĩ t cĩn bĩ Đĩi tĩn Đĩnh. Cĩ ba gĩ nĩy mĩi tĩn mĩ t vĩ nhĩng đĩu có tĩnh lĩu mĩnh, đĩu hĩm quyĩn lĩc, đĩu đĩi trĩ, hĩm gĩi, đĩm đĩng và không gĩĩ tay trĩĩc tĩi ỏc.

Tác giĩ đĩ mĩ t rĩ t “ĩn tĩĩng” nhĩng cĩnh hoĩng đĩm, quĩn đĩm cĩa ba “anh Đĩi” vĩi các cĩ “rĩ chuyĩĩ” bĩn cĩ, vĩi các nĩng đĩn quĩn... tĩ o nĩn mĩ t cĩ m giĩc tĩ m lĩ m cĩa ngĩĩĩ đĩ c đĩi vĩi mĩ y tĩn nĩy. Tuy nhiĩn, ngĩĩĩ đĩ c tĩnh ý thĩ y rĩ rĩng Tĩ Hoĩi đĩ đĩng đĩn đĩ tài Cĩi cách Ruĩng đĩ t nhĩng lĩi trĩnh nĩ, không đĩm phĩi bĩi thĩ c chĩ t và nguĩn cĩn tĩn thĩ m kĩ ch cĩa Đĩn Tĩc đĩ đĩn ra trong lĩ ch sĩ.

Đĩc giĩ chĩ đĩi rĩ t nhĩu ĩ mĩ t nhĩ vĩn có tĩ m cĩ nhĩ Tĩ Hoĩi, nhĩ vĩn đĩ tĩng thĩm giĩ hai đĩ t Cĩi cách Ruĩng đĩ t, làm đĩi phĩ lĩi kiĩm chĩnh ỏn Đĩi cĩi cách, hĩ hĩ vĩng đĩĩc thĩ y tĩ ngĩi bĩt cĩa ông hĩĩn lĩn mĩ t bĩ c trĩn toĩn cĩnh đĩ sĩ, chĩn thĩ t vĩ cuĩ c đĩ o lĩn khĩng khiĩ p nĩy. Nhĩng, đĩc xĩng “Ba Ngĩĩĩĩ Khĩc”, đĩc giĩ vĩn chĩ a thĩ y đĩĩc toĩn bĩ sĩ thĩ t, “sĩ

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi i lã đũ t” của Trãn Thũ Nhân

Tác Giả: Nguyãn Minh Cãn

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

thũ t trãn truãn ng” không che đũ y.

Ngũũĩ đũ c bàng hoàng nghĩ rãn ng lũ nào chũ vì ba cái thũ ng khũ n nũ n này mà mũ i sũ trong xã hũ i đũũĩ thũ i “dãn chũ cũ ng hoà” lũ i đũ o lũ n tũng phèo đũ n nhũ thũ ỹ?

Thũ thì ai cho chúng nó cái quyãn n “nhũ t Đũ i nhĩ Trũ i” đũ chúng nó tác oai tác quái làm nhũ ng chuyãn n “long trũ i lũ đũ t” nhũ vũ y? Ai đũ vũ ch đũũ ng chũ lũ i cho chúng, ai đũ “phũng tay” cho chúng làm “cách mũ ng long trũ i lũ đũ t”, làm loũ n xũ cũ mũ t vũng nông thôn nhũ vũ y? Ai đũ đũ kích đũ ng chúng “Giũ t, giũ t nũ a, bàn tay không phũt nghũ” đũ cho chúng thũ ng tay tàn sát dãn lành không chũt xũt thũũ ng? Ai? Ai??

Nhiũ u ngũũĩ cho rãn ng Tô Hoài là đũ ng viãn cũ ng sũ n, mũ t cán bũ quan trũ ng cũ a Đũ ng trong lĩnh vũ c vãn hũ c, mũ t nhà vãn-con cũ ng cũ a chũ đũ , ông mũ n sũ ng “trũn” vũ i Đũ ng nên dù có đũ cũ p đũ n Cũ i cách Ruũ ng đũ t, nhũ ng ông đũ hũ t sũ c gũũ ng nhũ , cũ lũ i câu chuyãn sang mũ t hũũ ng khác. Đũ n kũ t cũ a tiũ u thuyũ t, tác giũ “cho” Đũ i trũũ ng Cũ chũ y vào Nam đũ u hàng đũ ch và bũ “quãn ta” giũ t... thì càng làm cho ngũũĩ đũ c lũ c hũũ ng hũ n nũ a, đũũ ng nhũ “Mũ Nguũ” có dũnh lũu gì đũ n nhũ ng chuyãn n xũ u xa, nhũ ng đũ u man rũ , nhũ ng đũ o lũ n xã hũ i khũ ng khiũ p hũ i Cũ i cách Ruũ ng đũ t. Cũ nhiãn, cách kũ t cũ u cũ t truyũ n, hũ cũ u tình tiũ t là quyãn n cũ a tác giũ , nhũ ng đũ c giũ có quyãn n đũ i hũ i tác giũ phũ i làm sáng tũ sũ thũ t cũ a nhũ ng tũ i ác tà y trũ i.

Cũ n “Nũũ c Mũ t Mũ t Thũ i” cũ a Nguyãn Khoa Đũng và củ n “Thũ i Cũ a Thũnh Thũ n” cũ a Hoång Minh Tũũ ng tũ i cũng đũũ c đũ c khá sũ m bũ n photocopy tũ trong nũũ c gũ i ra.

Sau đũ ít lũu, mũ t ngũũĩ bũ n thân trong nũũ c gũ i cho củ n “Thũ i Cũ a Thũnh Thũ n” còn thũ m mù i mũ c. Đũ là mũ t trong nhũ ng củ n may mũ n “lũ t lũũ i” thu hũ i cũ a nhà nũũ c! Đũ u đũng nêu lên ỹ đũy là cũ hai nhà vãn Nguyãn Khoa Đũng và Hoång Minh Tũũ ng đũ u rũ t can đũ m “xũng xũo” vào đũ tài cũ m kũ này. Hũ khũng ngũ n ngũ i mũ tũ rũ nét thũ m cũ nh kinh hoång cũ a nông thôn trong thũ i kũ “cũ i cách”.

Tũy nhiãn, đũ c giũ vũ n cũ m thũ y đũ i chũ còn gũũ ng nhũ , tránh né, dũ đũ t, mà đũ là đũ u đũ hiũ u, vì các tác giũ đũng sũ ng đũũ i chũ đũ cũ c quyãn n khũ c nghiũ t, lũũ i gũũ m “chuyãn chũnh” lũũ lũũ lũũ ng trũn đũ u... Hũ n nũ a, nhũ ng ai đũ tũ ng sũ ng trong thũ i kũ “cách mũ ng long trũ i lũ đũ t” cũng đũ nhũ n thũ y là hai tác giũ chũ yũ u chũ đũũ c nghe kũ lũ i nhũ ng cũ nh khũ ng khiũ p

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi i lđ đđ t” của Trn Th Nhân

Tác Giả: Nguy n Minh C n

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

Nh ng, dĩ u quan tr ng đáng nói là tác gi s đ ng l i h c u này th t nhu n nhuy n đ n m c ng i đ c th y m i s ki n, m i tình ti t trôi ch y r t t nhiên, và câu chuy n r t đau th ng l i cu n hút m nh tâm trí ng i đ c t đ u đ n cu i sách. Chính nh l i h c u này tác gi đã mô t đ đ c r t chân th t n i tâm các n n nhân c a nh ng “Ngày Long Tr i Đêm L Đ t” n a th k tr c. Trong m t lá th g i b n, tác gi tâm s : khi vi t ti u thuy t này, tác gi có c m giác r t th t r ng m i l i nói, m i s ki n... trong tác ph m là do chính ng i âm đ ng hành, nh p vào tác gi mà k l i.

Đ c “Ngày Long Tr i Đêm L Đ t”, tôi c m nh n r ng Tr n Th Nhân đã th c hi n đúng thiên ch c cao quý c a ng i c m bút đ không t nh t mình trong cái “chuy ng văn” tù túng, ng t ng t v i đ lo i ý th c h Mác-Lê, đ ng tính, ch nghĩa hi n th c xã h i ch nghĩa... v v n, nh m nhí, không t ép mình ph i đi theo “l ph i” c a k c m quy n, ông m i có th sáng t o nên m t thiên ti u thuy t – nói theo t ng th i th ng trong n c – sáng giá nh v y. Sáng giá c v tính chân th t, c v m t văn ch ng.

Bút pháp c a tác gi bình đ mà táo b o, tr m tĩnh, nh nhàng mà da di t, xoáy sâu vào lòng ng i đ c. L i vi t hình nh, bóng b y, n đ đôi khi xen vào nh ng tri t lý sâu xa. Gi ng văn hóm h nh, châm bi m, hài h c, trào l ng gây h ng thú dù b c tranh toàn c nh th t vô cùng m đ m.

Có nh ng câu nói th t thà, th ngây c a nhân v t l i r t thâm thúy, nêu lên đ đ c th c ch t c a nh ng v n đ l n. Ch ng h n, câu nói m c m c c a Thu Đ ng, m t nhân v t n : “Ông ch ng yêu quý c a em có l n b o Bác Mao vi t k ch b n. Nhà Hát tu ng Thiên An Môn đi n tr c, r i đ a sang Ba Đình Hà N i... Ta c th mà làm theo Tàu...”. Suy cho cùng, câu nói đó ph n ánh s th t n a th k tr c và c s th t ngày nay, và c nh ng gì r t đ ng cay cho Đ t N c, cho Dân T c ta n m đ ng sau s th t kh n n n đó n a! Đúng th , nh chúng ta đ u bi t, chính s th n ph c, qu lu đ n hèn và s l thu c nh c nh c a k c m quy n c ng s n đ i v i “Thiên tri u Đ ” n a th k tr c và c ngày nay đã gây cho Đ t N c ta bi t bao tai ách, k c vi c m t đ t, m t bi n, và hi n đang đ t Dân T c ta tr c hi m ho m t n c rành rành!!

Cái nhìn c a tác gi đ i v i nông dân trong truy n r t công b ng: trong khi mô t nh ng “r chu i” g i là “b n c ” có tính l u manh, tham lam, đ c ác, vô n vô nghì, gieo oan giá ho cho ng i ngay, ông l i đ a lên hình nh nh ng ng i nông dân hi n lành b Đ i ép bu c ph i mi n c ng “t đi u” “đ u tr c ng” theo l i m m c a Đ i, nh ng sau l ng Đ i h v n lén lút, th m l ng giúp đ cho ng i b oan. H i đó mà dám làm nh v y thì th t là li u lĩnh, nh ng l ng tâm thô thúc h ph i hành đ ng theo tính ng i, theo tình ng i, b t ch p hi m nguy.

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi lã đĩ t” của Trĩn Thĩ Nhân

Tác Giả: Nguyĩn Minh Cĩn

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

Đĩ là vài chi tiĩt vĩ “Đĩ c Vua”. Còn vĩ nĩng cung nĩ thĩ i xĩ a thĩ nhĩ ng nét chĩ m phá rĩ t nhĩ , nhĩ «cĩ áo màu xanh chĩm kiĩ u bà ba khĩng cĩ tũ, cĩ vĩy đĩ t thĩ cĩ m dũi sĩt đĩ t», «vĩ đĩ p sĩ n dũ thĩm u», «giĩ ng nĩi cĩ a đĩn bà phĩĩ ng Bĩ c»... lĩm ngĩĩ i đĩ c đĩ nhĩ n ra đĩy chĩnh là cĩ thĩn nĩ miĩn nũ, mĩ t đĩa hoa rĩ ng Viĩ t Bĩ c, thĩ m chĩ ngĩĩ i am hiĩ u cĩ thĩ đĩa đĩĩ c cĩ hĩ tĩn cĩ «cung nĩ » bĩ t hĩ nh thĩ i nay. Ngay cĩ cĩ kĩ t cĩ c đĩ y bi thĩĩ ng cĩ a nĩng trong truyĩn khĩng thĩ khĩng lĩm cho ta liĩn tĩĩ ng đĩn cĩ chĩ t tĩ c tĩĩ i đĩ y oĩn nghiĩ t cĩ a ngĩĩ i «cung nĩ » thĩ i «đĩn chĩ cĩ ng hoĩ» mĩ cĩ em cĩ a nĩng đĩ kĩ lĩi cho ngĩĩ i chĩ ng chĩ a cĩĩ i cĩ a cĩ...

Ngĩĩ i viĩ t nhĩ ng đĩng nĩy cĩ m thĩ y đĩĩ ng nhĩ nhĩ ng chĩ , nhĩ ng cĩu sau đĩy trong truyĩn cũng nhĩ m vĩo mĩ t hay nhĩ ng đĩ i tĩĩ ng cĩ thĩ nĩo đĩ: ... “Tĩ i ĩc bĩn Quĩ Thĩ n vĩi vĩi/chĩ ng chĩ t đĩ nh Muĩn Nĩm!” ... “Nhĩ ng cĩi gĩ trĩi phĩ n vĩi Tĩ Nhiĩn/dũ bay cĩ cĩ cĩng vĩ tĩ xĩy đĩ p/thĩnh đĩ u lĩu Nũi Thĩp/rĩ cĩng cĩ ngĩĩ rĩ tan đĩ sĩ p!/Chĩ cĩ n nĩi oĩn khĩ c cĩ a mĩ t ngĩĩ i đĩn bà/ngĩy thĩ chĩn thĩ t/cĩng đĩ gĩp phĩ n vĩo tĩn tan cĩ ĩc Nghiĩ p/cĩ a mĩ t Quĩ Vĩĩ ng Chĩ Linh Chĩ Thĩnh Chĩ Thĩn!” (Khũc Đĩ o Đĩ u),... hay«Im lĩ ng.

Bĩ ng nhiĩn hĩ nghe tĩĩ ng ai đĩ vĩ ng lĩn:

“Đĩ i là sĩn khĩ u cĩ a nhĩ ng tĩ n bi hĩi kĩ ch. Bĩ n ngĩn nĩm lĩ ch sĩ , cĩi ngĩĩ i đĩng kĩ ch tĩi ba đĩ u ngĩ nhĩ t là ai cĩc cĩn cĩ biĩ t khĩng? Nĩ kĩi kĩi! Cĩc cĩn khĩng thĩ y sĩo? Khi phĩ i cĩĩ i, nĩ cĩĩ i; lĩc cĩ n khĩc, nĩ khĩc. Cĩ y nhĩ thĩ t. Vĩ sĩn khĩ u ngĩ p trĩn mĩu, nĩĩ c mĩ t.

Nĩ là ngĩĩ i, chĩ là ngĩĩ i thĩi. Vĩ y mĩ ma xũi quĩ khĩĩ n thĩ nĩo, ai cũng cĩi nĩ là Chĩ Thĩn, Chĩ Thĩnh?... ” (Chĩĩ ng 5)... hay lĩi cĩ a Thuĩ Đĩĩ ng nĩi vĩi Mĩi Duy Vĩ : «Bĩc ĩi! Hĩi cĩn ĩ Bĩn Nĩy, đĩ u nhiĩ u khi sĩ ng lĩng nhĩng bĩ y bĩ , chĩu vĩ n ĩn nĩi thĩ t lĩng khĩng chĩt giĩ trĩ. Chĩ Uyĩn khĩng am hiĩ u đĩ i sĩ ng xĩ hĩ i bĩ ng chĩu đĩu. Chĩu biĩ t rĩ, cĩi lĩ tĩ phĩng ta đĩy là thĩ n thĩnh, chĩ ng cĩ đĩ a nĩo đĩng đĩĩ c gĩ i là ngĩĩ i, tĩn mĩ t bĩ n chĩ mĩ, quĩ sĩ , đĩ ba que xĩ lĩ cĩ !» (Chĩĩ ng 45).

Đĩ c biĩ t là tĩc giĩ đĩ dĩnh cĩ chĩĩ ng 41 đĩ mĩ tĩ cĩc hĩ i ngĩ kĩ lĩ nhĩ trong giĩ c mĩ cĩ a Mĩi Duy Vĩ , ngĩĩ i tĩ tũ cĩ a cĩc Cĩi cĩch Ruĩ ng đĩ t, vĩi «Hoĩng Thĩĩ ng ngĩ trĩn Ngĩi Rĩng Đĩ ».

«...- Muĩn tĩu Bĩ hĩ !...

« – Ta khĩng phĩ i là Vua, chĩ ng phĩ i Tĩ ng Thĩ ng...

« – **Ta là Đĩ ng Chĩ Tĩn, Chĩ Linh, Chĩ Thĩnh, Chĩ Thĩn, Chĩ...** (Đĩ c Vua kĩ p đĩ ng lĩi, sũy t nĩ a thĩ Ngĩĩ i nĩi thĩm mĩ t chĩ cĩ thĩ lĩm lĩ mĩnh ra – ngĩĩ i viĩ t ghi thĩm).

« – Ta đĩy! Ta là ngĩĩ i nĩ bĩ c trĩn thĩnh cĩ a muĩn đĩn. Hĩy nghe vĩ trĩ lĩi nhĩ ng cĩu hĩ i cĩ a tĩ!»

Vĩ cĩc đĩ i thĩi bĩ t đĩ u giĩ a Mĩi Duy Vĩ , ngĩĩ i tĩ tũ, vĩi «Đĩ ng Chĩ Tĩn». Sau khi bũ c tĩ i

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi lữ đĩt” của Trần Thế Nhân

Tác Giả: Nguyễn Minh Côn

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

cho Mai Duy V< «Mi là th<ng đ<a ch< ph<n đ<ng, bán n<<c h<i dân... » và b<ng<<i t< tù này khéo léo, l< phép ph<n bác l<i, cu<i cùng «Đ<ng Chí Tôn» đ<u<i lý đã ph<i nói: «...- Ta bi<t anh vô t<i, lòng anh trong tr<ng. Nh<ng... ta không th< c<u anh đ<<c. Mà cho dù ta có mu<n c<u anh, ban l<nh xu<ng thì đã ch<c gì qu<n chúng nhân dân ng<<i ta nghe cho? C<i c< th< ti – C<i cách Ru<ng đ<t là cu<c Cách m<ng l<n nh<t trong l<ch s< đ<u tranh giai c<p c<a dân t<c, mang t<m c< nhân lo<i... Trong c<n tr<i long đ<t l< này, sóng th<n Cách m<ng đang ào ào dâng cao, cu<n t<i, bánh xe l<ch s< đang lăn đi... Ai ng<<i b< cu<n trôi, nghi<n nát âu cũng là l< th<<ng tình. **Mi<n sao Cách m<ng Th< gi<i đ<t đ<<c th<ng l<i cu<i cùng!** (Ch< đ<m do ng<<i vi<t nh<n m<nh) Có m<t ng<<i ph< n< lòng đ< còn trong tr<ng t<t đ<p h<n anh, còn đáng th<<ng, đáng quý h<n anh < cách đây không xa l<m... M<t ng<<i đàn bà! Ta đau lòng nh<c l<i: M<t ng<<i đàn bà! (Ý nói bà Nguyễn Th< Năm chẳng?! – ng<<i vi<t ghi thêm) Anh đã nghe rõ ch<a? V<y mà ta cũng không c<u đ<<c! Mong anh thông c<m cho ta... » Nói xong, «Đ<ng Chí Tôn v<t bi<n. Trong mây mù còn v<ng l<i ti<ng s<m r<n xa xa. - Ta... không... th< ... c<u anh đ<<c!»....

Đo<n trích trên đây nêu b<t ý đ< sâu xa c<a Đ<ng C<ng s<n khi làm C<i cách Ru<ng đ<t không ph<i đ< cho «ng<<i cày có ru<ng» mà chính là đ< ch< nghĩa c<ng s<n th<ng l<i trên toàn Th< gi<i, đ<ng th<i nó v<ch tr<n cái nh<n tâm, lòng tàn ác cũng nh< s< đ<i trá c<a các «lãnh t<» c<ng s<n.

Có th< nói, trong văn ch<<ng đ<<ng đ<i th<t là hi<m th<y < các văn ngh< sĩ trong n<<c ta cái thái đ< đ<ng c<m, th<ng th<n phê phán nh< v<y đ<i v<i k< c<m quy<n toàn tr<.

*

Xin nói thêm r<ng, trong th< g<i b<n, tác gi< cho bi<t cu<n ti<u thuy<t “Ngày Long Tr<i Đêm L< Đ<t” đã đ<<c hình thành cách đây 10 năm, đ<<c tác gi< ch<nh s<a nhi<u l<n, nay coi nh< đã xong. Vì l<<ng tr<<c đ<<c r<ng khó có m<t nhà xu<t b<n nào < Vi<t Nam nh<n in tác ph<m này mà không ph<i gánh ch<u nh<ng r<i ro, nên tác gi< đã có ý đ<nh “b< t< khoá l<i”. Nh<ng, sau khi v<<t qua n<i s< chính mình, l<i g<p đ<<c “thi<n duyên”, tác gi< đã quy<t đ<nh cho “đ<a con tinh th<n” c<a mình xu<t ngo<i tìm đ<<ng t< do đ< k< l<i cho đ<ng bào trong và ngoài n<<c, cũng nh< cho toàn Nhân Lo<i bi<t nh<ng chuy<n hải hùng, kh<ng khi<p khôn cùng, nh<ng đau th<<ng, kh<nh<c ê ch< n<i Đ<a Ng<c tr<n gian mà ng<<i dân Vi<t Nam đã và đang ch<u đ<ng.

Cũng có th< ai đó nghĩ r<ng chuy<n C<i cách Ru<ng đ<t x<y ra đã h<n n<a th< k< r<i, k< l<i làm chi cho thêm đau lòng, nên quên đi thì h<n. Còn t<p đoàn c<ng s<n c<m quy<n đ<<ng th<i thì luôn mi<ng hô hào nhân dân “quên quá kh<, h<<ng t<i t<<ng l<i”. Đó là m<t th< đ<<n b<p b<m, m<t chính sách ngu dân th<c th< c<a k< c<m quy<n x<o quy<t. Vì m<t dân t<c quên quá kh< thì không bao gi< có t<<ng lai t<t đ<p c<!

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi lữ đẩu” của Trần Thủ Nhân

Tác Giả: Nguyễn Minh Côn

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

Vì lữ, quên làm sao đẩu c khi nãi oan kh c c a hàng tri u con ng i không h đ c gi i to , nó ng m sâu vào tim th c c a Dân T c đã trên n a th k r i? Quên làm sao đẩu c khi nh ng th ph m chính gây ra t i ác không b đ a ra ánh sáng, khi cái Đ ng gây ra t i ác không b v ch tr n, và Đ ng y l i không h sám h i và th s không tái ph m n a?

Quên làm sao đẩu c khi ngày nay gi a thanh thiên b ch nh t t p đoàn c ng s n c m quy n v n ngang nhiên t p t c dùng nh ng th đo n tàn b o th i C i cách Ru ng đ t đ đ i x v i nhân dân? Nh ng v c p đ o t ru ng đ t, nhà c a tr ng tr n, nh ng cu c “đ u t ” các nhà dân ch o ph ng, làng, nh ng cu c “làm vi c” c a công an v i tính cách sách nhi u, nh c m , hành h đ i v i các nhà trí th c dân ch b t đ ng chính ki n, vi c s đ ng b n c n bã xã h i, b n “xã h i đen”, gi ng nh “r chu i” h i “c i cách”, đ cùng v i công an “nhân dân” đánh đ p dã man các nhà tu hành, các giáo dân, Ph t t , tín đ Hoà H o, Tin Lành, Cao Đài, phá chùa, phá nhà th , đ p nát Thánh giá, xúc ph m t ng th , bao vây su t ngày đêm nhà c a các chi n sĩ dân ch không cho h đi l i làm ăn, bao vây kinh t không cho h sinh s ng bình th ng, ném đ đ b n th i tha vào nhà ng i dân... t t c nh ng chiêu th c đ c ác, đ ti n đó có khác chi th i C i cách Ru ng đ t?

Th m chí, l i xét x c a các toà án “nhân dân” ngày nay đ i v i các chi n sĩ dân ch , đ i v i thanh niên, trí th c yêu n c dám lên ti ng b o v ch quy n c a T Qu c thì có khác chi l i xét x c a các toà án “nhân dân đ c bi t” đ i v i các ng i b quy là “đ a ch , c ng hào” h i “c i cách”? V n cái l i bu c t i vụ kh ng, oan u ng, v n cái cách x đ c đoán, đ c tài c a “quan” toà, c tình tr n áp không cho b cáo đ c nói, th m chí công nhiên b t mi ng b cáo tr c toà, cái l i x mà b t b cáo ch đ c phép cúi đ u nh n t i, không cho tranh cãi, còn ai dám ph n bác cáo tr ng thì “quan” toà hèn h tr thù b ng cách tăng m c án thêm nhi u năm tù!

Chính vì th chúng ta không có quy n quên, mà ph i nh , nh mãi cái bài h c đ ng cay c a th i C i cách Ru ng đ t đã qua. Nh không ph i đ tr thù ai mà đ cho chính mình b t ngu đ i, b t ngâ th , đ khôn thêm, c nh giác h n, dng c m h n và đ không còn b đánh l a, không còn b đề đ u c i c n a.

Ti u thuy t “Ngày Long Trãi Đêm Lữ Đẩu” ch c s giúp cho nh ng ai đ c nó s không quên mà nh mãi nh ng ngày đen t i, kh ng khi p c a th i qua đ tăng thêm ngh l c và quy t tâm đ u tranh cho m t t ng lai t i sáng h n, không còn bóng dáng nh ng k nhân danh ch thuy t này, ch nghĩa n , t t ng kia đ đề nén, áp ch , hành h , th m chí gi t h i dân lành.

Vài suy ngẫm khi đọc “Long trãi i lã đĩ t” của Trĩn Thĩ Nhân

Tác Giả: Nguyĩn Minh Cĩn

Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 09:05

thuĩ đánh theo lĩ i lũy tĩn, nghĩa là thu hoĩ ch đĩ c nhĩ u thì phĩ i nĩ p thuĩ cao hĩn gĩ p bĩ i. Nĩ u không nĩ p đĩ thuĩ thì ngĩĩ i nông dân bĩ đày đĩ đĩ cách, thĩ m chí bĩ bĩ tù. Và nĩ u không muĩ n bĩ ỹ tù thì nông dân đành phĩ i mang trâu bò ra bán, hĩ t trâu bò thì phĩ i bán đĩ n nĩ trang, đĩ vĩ t trong nhà, thĩ m chí cĩ nhĩ ng đĩ ỹ ỹ trên bàn thĩ, v.v... đĩ nĩ p thuĩ. Nhĩ ng cuĩ c “bình đĩ n tích” và “bình sĩ n lĩĩ ng” nhĩ m tính sĩ lĩĩ ng thu hoĩ ch đĩ đĩ nh mĩ c thuĩ chĩ ruĩ ng phĩ i nĩ p đĩ u do các đĩ ng viên cĩ ng sĩ n mĩ m cho các cĩ t cán bĩ n cĩ nông “phát giĩc” đĩ tĩng mĩ c thuĩ lên và gĩn ếp cho chĩ ruĩ ng nhĩ m “đĩnh” vào lĩ p ngĩĩ i hĩ u sĩ n ỹ nông thôn. Trong tác ỹ phĩ m “Chuyĩn Làng Ngày ỹ” (xuĩ t bĩ n năm 2006), nhĩ văn Vĩ Văn Trĩ c đĩ mĩ rĩ t rĩ nét nhĩ ng cĩ nh cĩ ỹ ng bĩ c trĩ ng trĩ n nông dân đĩng thuĩ hĩ i đĩ.

9/ Liĩn khu Bĩ n hĩ i đĩ có sáu ỹ nh: Thanh Hoĩ, Nghĩ An, Hà Tĩnh, Quĩ ng Bĩnh, Quĩ ng Trĩ, Thĩ a Thiĩn-Huĩ. Ba ỹ nh phĩa Nam vì hoĩn cĩ nh bĩ chĩ m, hĩ p thĩn Phĩn khu Bĩnh Trĩ Thiĩn, ỹ trong Khu Bĩ n.

ỹ